

UTÓREZGÉS

Ez a Marx nem lesz a végső

A Népszabadság október 7-ei számában „Ez a Marx lesz a végső” címmel cikk jelent meg a Marx–Engels emlékműnél rendezett tiltakozó gyűlésről. A tudósító úgy látta, hogy 100-150 ifjú és idősebb szocialista, öreg és ifjú marxista sereglett össze. Ezzel szemben – igaz, nem volt különösebben gondos az előzetes szervezés – vagy 500-600-an voltunk ott, jóval többen, mint Csurka úr számos, országos visszhangot kapott rendezvényén.

A megjelentek nemcsak generációs tekintetben különböztek egymástól. Ott volt a hajdani demokratikus ellenzék két markáns alakja, **Eörsi István**, és a BAL nevében szónokló Szalai Pál. Eljött az MSZP számos parlamenti képviselője, de sokan voltak a téren az MSZMP-től, a különféle szociáldemokrata csoportoktól is. Az anarchisták is képviseltették magukat, jöllehet szellemi őseik kemény vitákat folytattak a tudományos szocializmus megalkotóival.

Voltak a gyűlésen egyetlen párthoz sem tartozó értelmiségiek és egyszerű munkásemberek, s mind egyek voltak abban, hogy elítélték az állítólag liberális városvezetés botrányos döntését a szobor eltávolításáról. A szónokok valóban mondtak „néhány megfontolandó dolgot”, amit az újságíró elég hitelesen, bár meg lehetőségen távolságtartó módon adott vissza. Abban is igaza volt, hogy utána tényleg elénekeltük az Internacionálét, de biztosíthatom a tudósítót, csak ő hallotta el a dal szövegét. Ez a Marx nem lesz a végső!

Kende János

történész
Budapest